

[Justitsministeren.]

at de, der er blevet dømt til 3 Aar, vil blive prøveløsladte i Sommerens Løb, hvis deres Forhold i øvrigt gør dem værdige dertil. Det vil altsaa sige, at alle de, der har faaet de mindre Straffe, er dømt for de mindre Forseelser, har maattet sidde de $\frac{2}{3}$ af Straffetiden og ikke har faaet deres Straf nedsat. Jeg synes, det vilde være ganske urimeligt og meget uretfærdigt, om man, naar man ikke ved Amnesti har kunnet foretage nogen Nedsættelse af deres Straf, saa nu gennem Amnesti foretog en Nedsættelse af Straffene for dem, der har faaet de alvorlige Straffe og altsaa har gjort sig skyldig i de alvorlige Forseelser. Jeg mener derfor ikke, der kan være nogen Mulighed for at gaa den Vej, og det er altsaa det Svar, jeg giver det ærede Medlem.

Edvard Sørensen: Jeg har ikke mange Bemærkninger at gøre ud over det, jeg fremsatte i Formiddags.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen følte sig tydeligt generet af, at jeg havde stillet forskellige Spørgsmaal til ham om hans Forhold til Parlamentarismen. Det ærede Medlem gjorde her Rede for den Tale, han havde holdt ved Venstres Ungdoms Landskursus i Vinter. Jeg stillede saa et andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem ikke kom ind paa, det var Spørgsmaalet om, hvordan det ærede Medlem og hans Parti stillede sig til de Arbejderdemonstrationer, som mere havde politisk end saglig Hensigt. Jeg hørte nogle af de Taler, der blev holdt her i Rigsdagsgaarden for nylig af Demonstranter, men jeg hørte ogsaa en Tale af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, og den kunde nok tyde paa, at det ærede Medlem billigede, at man brugte saadanne Midler til at opnaa politiske Fordele. For at bevise, at Venstre ogsaa havde begaaet Fejl, nævnte det ærede Medlem, at Venstre som Regering henlagde Ting til Afgørelse uden for Rigsdagen og omtalte herunder Landbrugsraadet. Det er rigtigt, at der sidder en Række Udvalg under de forskellige Ministerier, Udvalg, som er medbestemmende med Hensyn til, hvordan Udviklingen skal være paa de forskellige Omraader. Jeg vil endog saa tro, at Regeringen har udvidet det meste af dette Apparat. Det er ganske vist Overleveringer fra tidligere Regeringer, men det har, i alt Fald paa visse Omraader, været Regeringens Agt og Vilje at spørge Erhvervene til Raads og følge de Indstillinger, som kommer derfra, hvis de kan forenes med Regeringens Politik, og dette kan ikke være i Modstrid med Parlamentarismen. Det er

kun ret og billigt, at man spørger Erhvervslivet, hvordan det ser paa de Spørgsmaal, der skal løses af Regering og Rigsdag.

Det ærede Medlem anvendte saa det Udtryk, at Venstre misbrugte sin Stilling; han gik tilbage til Samlingsregeringens Dannelse i 1940 og udtalte, at dengang Danmark var i Nød, da Statsminister Stauning kom og bad om at faa en national Regering, en Samlingsregering, undsaa Venstre sig ikke for at stille Betingelser for at gaa ind i denne Regering. Det ærede Medlem nævnte Betingelserne, jeg behøver ikke at gentage dem. Det, disse Betingelser var Udtryk for, var den indenrigspolitiske Politik, der burde føres her i Danmark under Krigen. Det var stort set ogsaa den Politik, der enigt blev ført af de Partier, som var med i Samlingsregeringen. Hvad gik denne Politik ud paa? Paa Baggrund af Erfaringerne fra forrige Verdenskrig, de Ulykker, der ramte det Slægtled, som levede i Efterkrigstiden, forsøgte man gennem den Politik, der blev ført under den nye Krig, at modvirke de Prisstigninger, der altid følger af en Krig. Hensigten var at gøre, hvad der kunde gøres, for at forhindre, at vor Tids Ungdom skulde komme ud i lignende Forhold som Ungdommen efter forrige Verdenskrig. Naar vi faar denne Tid lidt paa Afstand, tror jeg, alle i vort Land vil sige de Partier Tak, der førte en saadan Politik under den anden Krig, en Politik, der førtes i Enighed af de Partier, der dengang dannede Samlingsregeringen. Det kan slet ikke, som det ærede Medlem forsøger paa at fremstille det, være Udtryk for, at man misbrugte en Situation, hvor Landet var ude for nationale Vanskeligheder.

Jeg vil derefter gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft. Det ærede Medlems Sprogbrug baade i Formiddags og nu igen i Aften var meget stærk, men Indholdet svarede ikke dertil. Jeg havde Indtryk af, at det ærede Medlem var meget stærkt generet af de Spørgsmaal, jeg stillede, og jeg vil sige det ærede Medlem Tak for, at han klart og tydeligt svarede, at der var ingen Forhandling i Gang mellem Kommuniste og Socialdemokrater. Jeg vilde have været endnu mere glad, hvis det ærede Medlem havde sagt, at der kommer heller ikke Forhandlinger i Gang.

Derefter sagde det ærede Medlem, at det var urigtigt, hvad jeg havde udtalt med Hensyn til Spørgsmaalet om Regeringsdannelsen og Socialdemokratiets Stilling til Lønsituationen. Det, jeg sagde, var, at det var min Opfattelse, at denne Situation var